

DENÍK DĚTSKÉ SCÉNY

Fabrika

ČTVRTEK 18. 6. 2026
SVITAVY

ÚVODNÍK...

Dětská scéno, měj se!

Poslední úvodník, poslední vydání. Právě sedím ve stodole na poslední veřejné diskusi, kterou se snažím alespoň jedním uchem poslouchat. V hlavě si reflektuji poslední dny, které byly obohacující, inovativní a samozřejmě únavné, poslední zmíněné se ale poji takřka s každou přehlídkou. Sledovat Dětskou scénu očima redaktora je nesmírně zajímavá perspektiva, stojíte totiž někde mezi. Nejste ani účastníkem, ani organizátorem, a stejně jste součástí.

Letošní ročník pro mě přinesl několik překvapivých trendů, z krajských kol by se snad zdálo, že letošním pojícím tématem velké části inscenací bude STRACH, nakonec se ale zdá, že letošním hitem je japonské divadlo. Mám také pocit, že letos se na jevišti velmi frekventovaně vyskytovaly nejrůznější hudební nástroje. Obecně se však zdá, že letos scéně vládla rytmika a rytmizace.

Když teď přemýšlím nad momenty, které mi v paměti zůstanou ještě dlouho, bezpochyby se mi vybaví nesmírná energie třebotovských dětí, výměna bezinkové limonády ve stodole za grepovou, ale i to, jak mi Dětská scéna zase připomněla, jak moc je unikátní přehlídkou.

Dost ale o mých dojmech, je přece čas se řádně rozloučit.

Milá Dětská scéno, byla jsi. A už nejsi, přirozeně. Ale jak to s Tebou ukončit? Běžně je zvykem uspořádat poslední rozloučení. Jak ale naložit s tím, když víme, že za rok se dotýčný vrátí... Možná by bylo na místě Ti popřát příjemnou dovolenou, jenže jak má jet přehlídka na dovolenou? Že by se snad na léto Fabrika přemístila na Mácháč? Nebo možná pár měsíců počkat, a pak Tě někam pozvat? I když říkám si, že se možná ozveš sama, nebo snad pošleš mladší ségru Krajskou přehlídku?

Je pro mě naše loučení trochu neuchopitelné, možná se nabízí si prostě sbalit svých 5 švestek a vypařit se, jenže co když se někdy potkáme, to by pak bylo trapné...

Možná by se tedy slušelo vymyslet nějaké hezké gesto. S dětmi souvisí mimo jiné škola, mám tedy přinést květinu a čokoládu jako paní učitelce na konci školního roku? Jenže komu ji vlastně dát? Položit ji před Fabriku? Nebo bych ještě mohl chodit po Svitavách a obdarovávat místní. Nevím ale, jestli by to Dětská scéna ocenila.

Možná by se slušelo říct sbohem, ale to mi zní až moc definitivně. Spíš říkám tedy něco mezi „díky“, „dobrou noc“ a „tak zase za rok“. Dětská scéno, měj se. A hlavně se vrať.

S láskou Vojsa

PS: Pokud by se Vám stýskalo, tak si můžete pustit recapy jednotlivých dnů na sociálních sítích Dětské scény.

NA SLOVÍČKO S...

Co si odnášíš z letošní přehlídky?

Měl jsem radost, že si odnesu propisku SKS Svitavy, ale ztratil jsem ji už v půlce festivalu. Ale vážně: plno zážitků a zkušeností, které zatím nedokážu dobře formulovat. I některé organizační nápady.

V čem pro tebe byla letošní přehlídka stresující?

Neřad to říkám, ale po pravdě už zřejmě některé věci bez stresu nedokážu. Stresující je příprava každého ročníku. Ne v tom, že by se tolik práce v tak krátkém čase nedalo zvládnout, ale že neumím

... JAKUBEM HULÁKEM, POŘADATELEM DĚTSKÉ SCÉNY

obsáhnout tolik věcí najednou. Přijdu do Artamy a vím, že musím připravit seznam seminaristů, dát informace na web, odnést krabici do přízemí, poslat informaci do tiskárny, zalít kytky, zavolat lektorům, přinést krabici zpátky nahoru, odpovědět na 30 e-mailů, připravit text do brožury atd. Jak ale stres před přehlídkou narůstá, jde všechno rychleji. Každý ročník Dětské scény je z mé strany novým pokusem zvládnout to pohodověji. Moc se to nedaří, ale radost z přehlídky samotné to ale nakonec vyváží.

Jaké hodnoty vidíš v Dětské scéně?

Jsem přesvědčený, že bychom jich napočítali hodně. Ta, která mi ale obvykle vytane na mysl jako první, je komplexní zkušenost studentů a dospělých ze seminářů, představení a diskusí, která se pak přenáší i na děti, s nimiž účastníci během roku pracují, nebo s nimi pracovat budou. To je ohromná síla řetězové reakce.

Loni jsi říkal, že bys chtěl letos víc spát, podařilo se ti to?

Naopak. Bylo to přímo katastrofální! Pokud se mi splní opak toho, co řeknu v rozhovoru, potom říkám: Příští rok bych chtěl na dětské scéně spát míň!

Ptala se Emilka Tomášková

NA SLOVÍČKO S...

Na Dětské scéně jsi hrála se souborem Včely, chodíš do semináře a píšeš do Deníku DS. Jak to všechno zvládáš?

Jsem zvyklá dělat hodně věcí najednou, aplikuju improvizaci životem.

K jakému hudebnímu nástroji bys přirovnala Dětskou scénu?

K didgeridoo, hra na něj je vtipná, používá se metoda nekonečného dechu. Je hezky zdobené, používá se k rituálům a při hře člověku vibruje celé tělo. Je to trochu jako tady - je tu legrace, funguje to bez zastavení a člověk je naplněn pozitivní vibrací. Jinak hraju na kazoo, brumli, akordeon, klavír, kontrabas, klávesy, flétnu, baskytaru, kytaru a umím zahrát stupnici F dur na lesní roh. :)

Věnuješ se taky dramátku, jak to probíhá?

Chodím na dramatak do ZUŠky v Sedlčanech, na gymplu v Příbrami mám dramatak a v létě vedu příměstský dramatačský tábor. V ZUŠce spolupracuji s naší učitelkou. Příměstšák vedeme společně.

... EMILKOU TOMÁŠKOVOU

Loni jsme si vybraly knížku *Ikabog*. Vytvářeli jsme situace, které se v knížce dějí, a skládali je k sobě. Děti to tak bavilo, že si z nich samy vytvořily celé divadlo.

Vedení gymplu se ptalo, jestli nechci založit školní divadelní uskupení. Řekla jsem, že ano, a už to bylo. Je fajn, že se vzájemně posloucháme a respektujeme. Hráli jsme třeba *České nebe* v alternativním klubu na Ovčíně, u mě doma v obýváku. Teď chystáme *Plešatou zpěvačku*.

Ptala se spolubydlící na DS ms

PŘEDSTAVUJEME...

... REDAKCI DENÍKU DĚTSKÉ SCÉNY

I všem redaktorům jsme položili otázky:

1. Co vnímáte na své roli jako nejvíce stresující okamžik a proč?
2. Jaký rituál či talisman používáte proti stresu v osobním nebo profesním životě?
3. Jaká představení či knihy, se kterými jste se potkal/a v uplynulém roce, byste doporučil/a?
4. Kdyby byl stres bytostí, jak by podle vás vypadal? Popište ho.

JOSEF PEKÁREK

1. Nejvíce mě stresuje paradoxně přípravná část práce redakce, kdy čekám, až se ke mně dostanou kontakty na všechny soubory, lektory a účastníky Dětské scény. Vnímám, že všichni toho mají moc a mít týden na odpovědi zvědavé redakce je hodně šibeniční termín jak pro ně, tak pro mou redakci.

2. Fyzický předmět nemám, ale občas se vracím k myšlenkové magii trojice, kdy si výrazně mrknu na danou věc třikrát po trojmrku a jednu navíc, pro jistotu. Před představením jsme si s kamarádem vytvořili heslo proti stresu: „Sejdeme se na konci!“ ... ať se během hraní stane cokoli, konec je jistý.

3. V loňském roce jsem bohužel neměl čas na čtení nových knih. Spíš jsem organizoval čtenářská setkání, kde jsem naslouchal, co přečetli nebo napsali jiní. Přesto jsem měl radost z *Handa Gote research & development 2005 - 2023*, publikace mapující existenci tohoto srdcového divadelního souboru.

4. Má představa stresu by byla blízká rozrušené líté Fúrii, která nenechá člověka vydechnout a neustále je s ním. Je to tedy spíš o intenzitě.

MARKÉTA SOMOLOVÁ

1. Na roli redaktorky aktuálně vnímám jako nejvíce stresující okamžik, ve které mám pojmenovat stažené odpovědi na otázky od souborů a přiřadit správný název souboru k jejich antistresové fotografii.

2. Je to určitě procházka. Někdy městem s krásnou architekturou, někdy lesem. A někdy je prostě lepší jít spát.

3. Byla by to knížka *Jak vidět neviditelné* a stejnojmenné představení v Divadle v Dlouhé.

4. Je to těžká hmota, která člověku sedí za krkem a na ramenou. Má přísavky, které jsou přisáté na čele a spáncích člověka. Delší přísavky se snaží dostat ještě dál po těle.

TOMÁŠ VĚTROVSKÝ

1. Okamžik, kdy komunikuji s diváky po představeních. V ten moment překonávám svou introvertní povahu.

2. Dechové cvičení - dýchání do trojúhelníku 3,7,8 podpořeno větou: „Život je jen hra...“

3. Knihu Petra Nikla *Slovohledě*, která odvede čtenáři mysl od starostí a zaměstná ho řešením bání jako malých hlavolamů.

4. Jako hubený, šedivý a strhaný mladý muž, který je přes svůj mladý věk starým pánem. Má kruhy pod očima, je nevyspalý, má šediny a chodí jako tělo bez duše s tikem v oku a s nervózním třesením v rukou.

VOJTĚCH MATĚJČKA

1. Stihnout během přesunu mezi Fabrikou a Trámem nabrat dojmy diváků z inscenace. Všichni tak rychle zmizí, že než odpoví první respondent, všichni jsou už pryč.

2. Usadím se na pohodlné místo, pustím si klasické reggae a sundám si brýle.

3. Určitě knihu *Popmusic z Vittuly* od Mikaela Niemiho.

4. Vysoký tvor v černé kápi, co má tisíce tváří, některé nápomocné a některé hrůzostrašné.

EMÍLIE TOMÁŠKOVÁ

1. Z pohledu studenta bych řekla, že děti, co by měly být ve stresu, ale jsou v klidu.

2. Dech. Ten je potřeba ke všemu. I ke klidu. Ať už dýchání do čtverce, do trojúhelníku či počítačí metody.

3. Absurdní dramata a minidialogy od Dominika Obručí. Je to skvělý zdroj inspirace a na dlouhé večery s hravými lidmi (ve většině slova smyslech) ideál. To je hlavně pro starší. Pro mladší publikum bych pak doporučila českou knihu, či stop motion film *Myši patří do nebe*.

4. Jako černá, neustále se zmitající hmota, která nemá určitých tvarů a jasného konce. Přesně ví kam míří a co nechce.

PAVEL KOCYCH

1. Nejvíce stresující okamžik při práci na Dětské scéně v redakci je pro mě chvíle, kdy začne svítat a za okny začínou hulákat ptáci. V tu chvíli mi dojde, že je něco špatně a že máme nedohmatelné zpoždění.

2. Mým talismanem je akvamarín, který mám u sebe i v profesním životě námořníka. Je to kámen, který tradičně chrání mořeplavce před utopením, a mám k němu velmi osobní vztah, často ho „žmoulám“ v dlani.

3. Rád bych doporučil knihu Miroslava Náplavy *Plavby sebevrahů*. Je mi blízká tím, jak propojuje moře, dobrodružství a konkrétní lidské příběhy - příběh známého mořeplavce Thora Heyerdahla a českého dobrodruha Eduarda Ingryše a jejich setkání.

4. Kdyby byl stres bytostí, viděl bych ho jako číslo dvanáct z obrázku „21 tváří stresu“ na straně sedmdesát ve čtvrtém čísle Deníku dětské scény.

Stresoval redakci otázkami šéfredaktor

VČERA JSME VIDĚLI...

... na semináři A

... na semináři B

... na semináři C

NAHLÉDLI JSME DO...

... SEMINÁŘE A / TĚLO, POHYB A MAGIE DIVADELNÍ TVORBY

Ve středu se v semináři A - Tělo, pohyb a magie divadelní tvorby objevilo téma dialogu. Kdekdo by se divil, že se ve workshopu zaměřeném na pohyb 2,5 hodiny pracuje s dialogem, ale i k němu se váže i spousta práce s tělem. Seminaristé dostali krátký rozhovor o šesti větech z Peer Gynta a postupně kolem něj začali vytvářet příběh. Zpočátku se slova jen říkala - bez barvy, bez pohybu. Poté Annemari dávala role „Řekni to a doj u toho krávu!“ Lektorka zdůraznila: „Slova jsou jen na povrchu, hlavní je akce.“

Dalším objeveným divadelním konceptem byla protisíla. Toto téma se objevilo právě díky dialogu, který, umocněn pohybem, získal svůj ráz. Za celý průběh semináře se seminaristé seznámili s nespočtem technik, metod a způsobů používání těla a neverbální komunikace.

V posledních chvílích středečního workshopu se účastníci chystali na večerní představení seminářů. Pojali ho, jako představení různých cvičení, které během pěti dnů prožili na vlastní kůži. (Jak zaznělo z úst lektorky: „Kůže ke kůži. Pot k potu.“) Využilo se aktivit, díky kterým se účastníci seznamovali, poznávali a posouvali své hranice pohybu a improvizace. Spousta inspirativních aktivit, pohybu a spolupráce.

ET

NAHLÉDLI JSME DO...

... SEMINÁŘE B / CESTOU HLASU: OD TECHNIKY K PROŽITKU

Ve středu jsem ještě jednou nahlédl do semináře B - Cestou hlasu: Od techniky k prožitku. Seminaristé pod vedením Olgy Strašákové pokračovali jak v tématu hlasu, tak už v přípravě krátkého závěrečného představení. Ráno však seminář začal nejprve drobnějšími aktivitami.

Auto a řidič je velice příjemná hra, u které nemusíte být vůbec ve STRESU. Pokud jste ovšem v pozici řidiče. Ten totiž, jak je známo, má oči. Takže na cestu samozřejmě vidí. Hůř je na tom ten hráč, který je v pozici autíčka, protože ten má oči zavřené a musí doslova slepě věřit svému řidiči, že s ním do ničeho nenarazí. Naštěstí po krátké projížďce po Fabrice bylo jen pár odřených nárazníků a důvěra mezi řidiči a auty tím byla upevněna.

Mezi dalšími aktivitami byla například střelba z imaginárního luku, foukání brčkem do kelímku s vodou a mezi antistresovými aktivitami zvítězila masáž tenisovým míčkem. Poté už přišlo samotné zkoušení večerního představení. Uplatnilo se u něj všechno, co se seminaristé v hlasové přípravě a technice naučili.

„STRESující to vystoupení bude samo o sobě, ale mělo by být antistresové!“ uzavřela Olga ortel nad závěrečným vystoupením a já už se nemohl dočkat, až večer uvidím výsledek.

Zapsal redaktor Tomáš

NAHLÉDLI JSME DO...

... SEMINÁŘE C /
JAK NA DIVADLO S DĚTMI -
OD TÉMATU K AKCI

V posledních fázích semináře C účastníci propojovali hru s autorskou básní. Ta měla splňovat podmínku 7 veršů, 1. a 7. měl být shodný a v každém z nich mělo být maximálně 5 slov. Báseň skupina přednesla po krátké hře mezi dvěma řadami židlí, kde se vzájemně pronásledovaly. Reakce byly výrazné. A některé postavy byly až pronásledovány jakýmsi predátorem. Byl to personifikovaný STRES? Jak jsme se dozvěděli v rozhovoru s Kateřinou Žarníkovou, STRES byl propojujícím tématem všech lektorů, kteří se v semináři vystřídali. Ve středu účastníci začali tvořit večerní výstup, ačkoli to původně nebylo záměrem lektorů. Seminaristé měli před sebou těžký úkol. Každý den totiž sesbírali mnoho různorodého materiálu a teď ho měli propojit v celek. Vyzkoušeli si práci s barvami emocí, živé obrazy, různé dramaťácké hry, ale i rozehrávaná strónza. S úkolem si poradili znamenitě, ne nadarmo prošli kurzem jak na inscenaci bez STRESU. Během jednoho dopoledne propojili stresovou chůzi v kontrastu s relaxačními polohami, stínování v hudbě i mluvené slovo. Zároveň řešili otázku, kdo bude na jevišti a co budou dělat v publiku kolegové, kteří na prknech být nechtějí? Rozdají divákům antistresové míčky?

ms

VIDĚLI JSME...

... UKÁZKY ZE SEMINÁŘŮ

Na velkém sále Fabriky se letos vpoledne sešly účastníci všech tří seminářů, aby si navzájem ukázali, na čem pracovali celý týden. Seminář C vytvořil kolážovitou kompozici na základě práce z různými lektory, kteří však všichni ohledávali téma STRES. Zapojeno bylo slovo, autorské texty, pohyb na hudbu i jevištní výpověď, čímž vznikl napjatý jevištní útvar.

Seminaristé B se v prezentaci nevěnovali pouze hlasu, ale zapojení celého těla tak, aby efektivně fungovalo a spolupracovalo právě s hlasovým projevem. Ukázka začala balancem tyčí na dlani s hlasovou rezonancí a vibrací těla. Následovaly drobné básně na téma brouci, kdy se v různých cvičeních objevovala široká pestrost metod k artikulaci, dynamice nebo zapojení bránice pro slovní projev. Dodám, že jsme byli i svědky práce s bublifukem a kazoo, což jen skvěle rámovalo celou ukázkou.

Seminář A se předvedl tématem krev a láska. V centru pozornosti stálo aktivní zapojení celého těla pro herecký projev. Díky tomu jsme mohli vidět opět koláž cvičení, rámuující boj o fotbalový míč. Aktivitu využily fyzičnost tlaku a odpuzování (pohyb prostorem s ohledem na barvu oblečení dalších přítomných, tlak zády proti sobě), letmé vedení slepých partnerů ve dvojicích nebo snahu o vymanění se z držení druhého, zatímco přecházející začal využívat repliky z Peer Gynta.

Na závěr ukázek ze seminářů poděkoval Jakub Hulák všem přítomným za účast, inspirativní a naplněný čas celé přehlídky. Po celý den byla přítomna Česká televize, která připravuje reportáž pro pořad *Zprávičky*.

Josef Pekárek

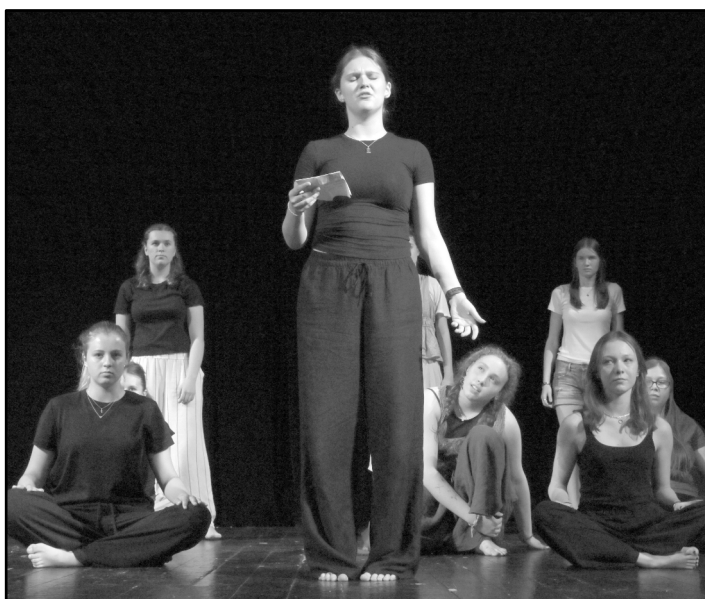
VČERA JSME VIDĚLI...

... ukázkou semináře A

... ukázkou semináře B

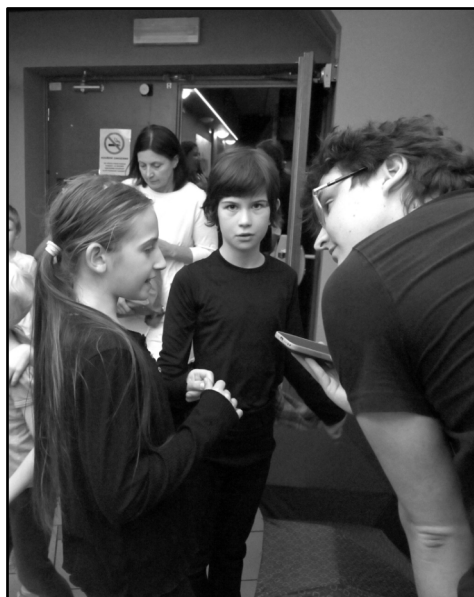

... ukázkou semináře C

ZAHLÉDLI JSME...

... smutný odjezd ze Svitav

... influencera Vojtu Matějčička z redakce

... u prezence

ROZHOVOR S...

... STUDENTY PRVNÍHO ROČNÍKU KVD DAMU

Kdo vlastně jste a co studujete?

Jsme studenti prvního ročníku Katedry výchovné dramatiky na DAMU. Jsme tak trochu pedagogové, divadelníci, lektori, průvodci... vlastně všechno v jednom. Něco jako pánský šampon, všechno v jednom. Když to řekneme trochu odborněji, zabýváme se metodami a technikami dramatické výchovy a jejich využitím ve vzdělávání i v dalších oborech.

Co vás přivedlo na Dětskou scénu?

Jsme tu hlavně v rámci studia. Přijeli jsme získávat inspiraci pro naši budoucí praxi, dívat se na různé způsoby práce s dětskými soubory a zároveň se učit reflektovat, interpretovat a přemýšlet nad divadlem.

Někteří návštěvníci si určitě všimli, že jste velmi aktivní během veřejných diskusí. Účastníte se z vlastní iniciativy?

Účast na diskusích je naše vlastní iniciativa a zároveň studijní povinnost. Je pro nás zajímavé sledovat, jakým způsobem se o dětském divadle přemýšlí a jak různí lidé vnímají stejné inscenace. Zároveň je pro nás cenné učit se formulovat vlastní pohled a slyšet názory ostatních. Bavili jsme se hodně o tom, jak obrovský potenciál veřejné diskuse mají. Přijde nám, že jednou z nejzajímavějších možností diskuse je právě učit se formulovat zpětnou vazbu, nejen říct, co fungovalo a nefungovalo, ale hledat proč to tak vnímáme a jak o tom mluvit citlivě a konstruktivně. Možná by někdy bylo zajímavé začít třeba od asociací, témat a otázek, které v nás inscenace vyvolala, přes ně se postupně dostávat ke konkrétním připomínkám. Právě to společné hledání je pro nás na diskusích nejcennější.

Je něco, co vás tady zatím výrazně inspirovalo?

Určitě inspirativní představení Ztracený svět od Bažantovy loutkářské družiny. Bylo nám sympatické, že si inscenace nehrála na velký vážný tvar. Byla jednoduchá, přiznaná, velmi hravá a zároveň měla velkou hloubku. Možná právě to nějak charakterizuje i náš obor. Divadlo nemusí vždycky působit vážně, aby mohlo říct něco důležitého. Velmi inspirativní pro nás byla také minikonference Večer na téma. Bylo zajímavé slyšet pedagogy s různou délkou praxe a sledovat, že i po mnoha letech je pro ně práce stále hledáním, že dokáží

reflektovat vlastní cestu, přiznat chybu a znovu objevovat.

Sledovali jste také recitační část přehlídky. Jak na vás působila?

Bylo zajímavé sledovat proměnu napříč věkovými kategoriemi. Recitace je vlastně krásná sonda do toho, co děti v různém věku zajímá, jaká témata si vybírají a o čem chtějí mluvit. Zaujalo nás, jak výrazní, hraví a otevření často recitátoři jsou.

V čem podle vás spočívá kouzlo Dětské scény?

Především v setkávání. Děti mají možnost vidět, jak podobná témata zpracovávají jejich vrstevníci, navazovat přátelství a zjišťovat, že nejsou samy, koho divadlo zajímá. Velkou roli podle nás hrají i samotné Svitavy. Kdyby se taková přehlídka odehrávala třeba v Praze, ztratila by část své atmosféry. Tady celé město na chvíli ožije lidmi, kteří přijeli kvůli stejné věci.

Co by měl podle vás mít člověk, který chce studovat výchovnou dramaturgii?

Musí si chtít hrát a zůstat trochu dítětem. Zároveň musí být otevřený různým lidem, názorům a impulzům. Studium není jen o práci s dětmi, jak si někdy lidé myslí. Jde o práci se skupinou, komunikaci, tvorbu a hledání cest, jak skrze divadlo otevírat témata.

V čem je vaše katedra jedinečná?

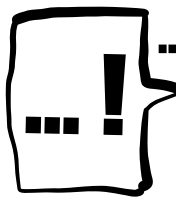
Asi v komplexnosti. Během studia máme možnost dotknout se režie, dramaturgie, herectví, scénografie, produkce, pedagogiky i metodiky. Ne proto, abychom všechno dokonale ovládali, ale abychom rozuměli procesu jako celku.

Co byste Dětské scéně popřáli do budoucna?

Přáli bychom jí, aby si zachovala svoji tradici, a zároveň měla dál odvahu se proměňovat a komunikovat i s novou generací dětí a mladých lidí, kteří na ni přijíždějí. A samozřejmě spoustu spokojených dětí a dalších úspěšných ročníků.

Ptal se spolužáků vm, kráceno

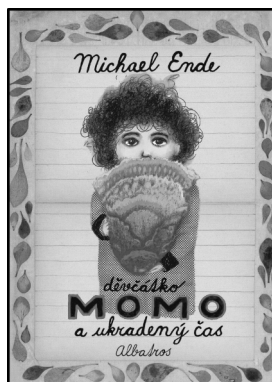
TÉMA ČÍSLA...

... ANTISTRESOVÁ LITERATURA

Děvčátko Momo a ukradený čas

Na okraji velkoměsta žije Momo. Nikdo neví, odkud pochází, ale všichni vědí o jejím zvláštním daru: Momo umí velmi zvláštním způsobem naslouchat. Naslouchá lidem ve městě, dětem, dokonce i zvířatům a větru ve stromech. Když Momo naslouchá svému kamarádovi Gigimu, najednou vymýšlí ty nejneuvěřitelnější příběhy. A metař Beppo, který obvykle mlčí, najde s Momo ta správná slova a může se s ní podělit o svou velkou moudrost: Cesta, která se zdá nekonečně dlouhá, se dá urazit jen krok za krokem.

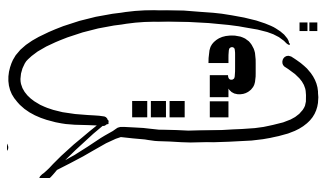

... ANTISTRESOVÉ OMALOVÁNKY

Dnešní omalovánka má nádech ornamentu, jako odkaz na poslední osobnost Svitav.

HÁDEJ, KDO JSEM...

... OSOBNOSTI SVITAV

Narodil jsem se ve Svitavách, ale moje cesta k umění rozhodně nebyla přímočará. Přestože mě výtvarná tvorba přitahovala už během studií, studium na Akademii výtvarných umění mi bylo z ideových důvodů znemožněno. Několik let jsem proto pracoval jako topič a zároveň se věnoval vlastní tvorbě na undergroundové scéně. Stal jsem se členem několika uměleckých uskupení a postupně jsem začal vystavovat společně s profesionálními umělci. Patřím k autorům, kteří v českém prostředí pomáhali znovu objevovat ornament jako svébytný výtvarný prostředek. Významnou součástí mé práce se staly také malířské zásahy do architektury. Později jsem se věnoval pedagogické činnosti na Fakultě výtvarných umění VUT v Brně, kde jsem mnoho let vedl malířský ateliér. V roce 2022 jsem byl jmenován profesorem. Tušíš kdo jsem? Odpověď nalezneš na poslední straně.

PŘEDSTAVUJEME...

... LEKTORY

Všem jsme položili stejné otázky:

1. Co vnímáte na roli porotce/lektora jako nejvíce stresující okamžik a proč?
2. Jaký rituál či talisman používáte proti stresu v osobním nebo profesním životě?
3. Jaká představení či knihy, se kterými jste se potkal/a v uplynulém roce, byste doporučil/a?
4. Kdyby byl stres bytostí, jak by podle vás vypadal? Popište ho.

ANNEMARI UNTAMALA

1. Příprava workshopu může být stresující, pokud účastníky předem neznám. Obvykle mám připraveno několik variant, kudy se bude workshop ubírat, a může být náročné rozhodovat se, aniž bych znala účastníky a jejich potřeby a přání. Jakmile se ale potkáme, stres se vytratí a já můžu snadno přizpůsobit program jejich potřebám. Stres nemusí mít vždy negativní nádech; naopak, může být produktivní silou.

2. Používám tělesná cvičení, která mi dodávají potřebnou energii a sílu; mým mottem je „tělo na prvním místě“. Pár rychlých poskoků před nějakou důležitou událostí dělá zázraky, osvědčilo se mi to před obhajobou disertační práce i před náročnými schůzkami. Mým dalším mottem je „kdo dává, ten dostává“ - usmívvej se, směj se, buď laskavá a svět se bude usmívat s tebou.

3. *Společnost mrtvých básníků*. Je to film starý 37 let, ale stále nám citlivě připomíná význam rčení „carpe diem“.

4. Bílý, chlupatý, velký (větší než kojot a menší než jehně), laskavý, rychlý, usměvavý... Ano, možná jste si všimli, že jsem právě popsala své psy. :)

PAVEL BEDNÁŘ

1. Pro mě jsou nejhorší noční můry ještě před tím, než cokoli začne - když se budím zpocený, že jsem v nesprávný čas, na nesprávném místě a s nesprávnou přípravou. Vždy se mi uleví, že to byl jenom sen a ve skutečnosti to nikdy tak hrozné není.

2. Nejlépe funguje procházka se psem na čerstvém vzduchu v přírodě. A jako talisman si někdy schovám do kapsy kamínek, co najdu na cestě.

3. Moc jsem toho minulý rok neviděl ani nepřečetl, ale na nočním stolku mám zhruba rok nové třísvazkové vydání *Andersenových pohádek*, z kterého si čtu před spaním a kromě jeho poutavých příběhů se kochám i ilustracemi Filipa Pošivače.

4. Asi nějaké vyděšené, naježené zvířátko. Možná pes zahnaný do kouta, který vrčí a kouše a nenechá se pohladit a přitom by tak rád, kdyby ho vzal někdo do náruče a pochoval.

... OČIMA LEKTORŮ O 5. BLOKU

JULIE ROYAL *Tvaroh(r)y, Hudebně-dramatické centrum Galimatyáš, Šumperk (ved. Lucie Kučerová a Tereza Karlíková)*

Co znamená být mladou dívkou a jakou bych chtěla být ženou? Z čeho dnešní postavení žen vychází, jak se proměnilo i neproměnilo? To jsou témata pro dívky ze šumperského souboru více než aktuální, a jejich potřeba je s námi sdílet, je zjevná. Samy pomalu vstupují do ženského světa a je v pořádku, že dostaly šanci pojmenovat věci po svém, označit, co jim osobně přijde důležité.

Není pochyb, že mají za sebou velmi důležitý proces. Došly k promyšlené struktuře, která využila počítačovou hru jako metaforu zápasu o postavení ženy a její štěstí. Opakované „game over“ potom ukázalo, že touto hrou v podstatě nelze projít, a že i dnes bude těžké v ní obstát. V tomto konceptu ovšem uniklo pár věcí, které vyznění inscenace přeci jen zkomplikovaly. Ve srozumitelné snaze ukázat více silných ženských hrdinek najednou se dívky snažily vystihnout esenci osudů těchto postav, ty však bez kontextu působily někdy banálně nebo dokonce protichůdně tomu, co bylo zamýšleno. Dramatické postavení žen bylo navíc prezentováno v podstatě nedramaticky, ve spoustě slov a málo skutečných situacích. Postrádalo trochu nadhledu, mladé drzosti, humoru... ale hlavně zápasu. Skvělý nápad s počítačovou hrou nebyl dostatečně využitý. I samotný boj probíhal ve stejné náladě jako vše ostatní - lyricky, pomalu, elegantně, podpořen něžným hudebním doprovodem. Forma se ovšem na významu zásadně podepisuje, a tak se chvílemi zdálo, že postavy nepodstoupily žádný skutečný zápas o změnu a za svůj osud si mohou trochu samy.

V závěru byly ale dva zásadní momenty: Dívky sdílely, jak to samy budou dělat jinak, a zároveň společně došly k tomu, že možná prostě jen málo rozumějí klukům - a pustily se do hry Romeo Royal. Podstatou tedy není boj, ale vzájemné porozumění. To je závěr nejen vtipný a překvapivý, ale potvrzuje také poctivost, s jakou soubor k tématu přistupoval.

HOLKY NA ZABITÍ *Kapři na Taliři, ZUŠ F. L. Gassmanna, Most (ved. Pavel Skála)*

Komorní autorská inscenace mosteckého souboru přinesla do kontextu přehlídky několik podstatných kvalit: Viděli jsme čtyři mladé lidi, kteří zcela bez vnějších efektů vytvářeli na jevišti životné a herecky zpracované postavy a situace. Herci byli přirození, drželi přesnou míru nadhledu, dobře mluvili, vnímali partnera. Děj, který předávali, byl srozumitelný, měl nápad a vtip. Téma evidentně vycházelo ze skupiny, která dobře vystihla aspekty chování svých vrstevníků, uměla si udělat legraci ze sebe samé, ale zároveň prostřednictvím svého jednoduchého příběhu pojmenovala i skutečné problémy mladých dívek s láskou a sebezpjetím.

Je možná jen škoda, že soubor více nepracoval s momentem vstupu absurdních prvků do hry. Proměna žánru nebyla příliš divadelně zpracována, ozvláštňena a chvíli působila i matoucím dojmem (u prvního pokusu o vraždu). Následná groteska zůstala spíše v náznaku, nevyužila možnosti změny temporytmu, výrazových prostředků apod. Soubor tak zůstal spíše v rovině dobře provedené etudy. Není však pochyb, že se na této práci herci mnohemu naučili a že má své místo ve vývoji souboru i na národní přehlídce.

FRKOS HOP-HOP, *ZUŠ Ostrov (ved. Irena Konývková)*

Soubor Hop-Hop se v rámci svých poctivých divadelních hledání rozhodl vytvořit inscenaci pro děti a vyzkoušet si poprvé práci s loutkou. Herci jsou zkušení a dobře připravení pro divadelní práci, jsou uvolnění, přirození, mají dobrou hlasovou přípravu, samozřejmě se pohybují ve velkém prostoru. Inscenace je pozorná k výtvarné stránce, pracuje s (na dětské divadlo) výraznou scénografií, bohatě využívá hru světla. Hudba je důsledně živá, velmi dobře komunikuje s dějem. To vše je cenná a nesamozřejmějším výchozí pozice.

Je ale zajímavé, že ačkoliv inscenace nepostrádá nápady a zajímavé momenty, chybí jí lehkost a hravost, kterou předloha nabízí. Působí závažně, místy přímo zatěžkaně, jako by pohádka měla být jen úvodem pro jinou hru, která nepřichází. Je tolik matoucí práce s tmou, s černou barvou, stínohrou? Nebo je to způsobem vyprávění, dramatizací? Nebo je problém spíš v temporytmu a neúměrné délce?

Jako by z jednání herců bylo těžké pochopit, proč přesně si pohádku vybrali a jaké téma vnímají jako ústřední. Chtějí mluvit s malými dětmi o tom, jak je potřeba jíst, mýt se a nebát se? Chtějí si pohrát s bohatými možnostmi loutkového divadla? Chtějí si vyzkoušet různé jevištní přístupy? Vidí v textu nějaké silné téma, které se týká jich samotných? Nebo je problém právě v tom, že chtějí všechno najednou? Inscenaci by rozhodně prospěly škrty, ale každý z cílů by vyžadoval jiné.

Každopádně ale bylo velmi inspirativní mít v kontextu přehlídky kvalitní inscenaci, která je velkým plátnem, nebojí se výrazného gesta a věnuje pozornost všem složkám.

Anna Hrnečková

ZEPTALI JSME SE...

... NA DIVÁCKÉ DOJMY Z 5. BLOKU

HOLKY NA ZABITÍ

Dramatický kroužek ZŠ Jičín

Bylo to realistické představení. Vtipný i vážný zároveň. Nejtípnější byla ta šlehačka. Myslím, že tohle představení ukázalo, že s mň lidmi se líp pracuje. Nejdřív mi nebylo jasné, proč tam bylo to fitko, ale pak jsem pochopila, že tam jde o srovnávání mezi sebou

Mílie (17)

Bylo to cringe a taky bylo vidět, že je to jejich téma. Myslím, že prochází podobnými zkušenostmi. Cením toho kluka, že uhrál tři holky najednou.

Johy (16)

Nevím, na co jsem se koukala. Bylo to hezky odlehčené. Vlastně zahráli něco, co se většine z nás stalo - teda, minimálně mně...

FRKOS

Markéta (12)

Líbil se mi ten orchestr a efekt máchání šálama. Hezky se na to koukalo, ale nepochopila jsem děj.

Toby (17)

Naprosto úžasné. Líbily se mi na začátku zvuky ptáků a velmi kreativní nápad na vytvoření žížal, jako kousků papíru. Milá byla pointa toho, že si ho máma na konci nevysvobodí, ale něco ho naučí, a nakonec to dokázal sám. Bylo vidět, že se všichni dokáží vžít do postav a že je to baví. Ještě bych vyzdvihl práci se světlý.

Skupina Liberec

Pohyb na jevišti byl okouzující. Měli to

velmi dobře propracované. Skvěle využili stuh a stínohry, to znázornění koček bylo jakože wau. Hra byla příjemně klidná, ale měla děj. Zpěv, parta, celý ten vizuál, to vše bylo prostě senzační.

Adam

Chtěl bych vypíchnout kreativitu, se kterou bylo zpracování pojato. Myslím, že se to hodilo i do prostoru Fabriky. Navíc účinkující chápali o čem hrají a měli z toho radost. Ten prožitek byl patrný.

JULIE ROYAL

Barča (17)

V inscenaci řešili vztah k mužům, šikovně využili manekýnu. Bylo to čistě o jejich názoru.

Ester (17)

Líbilo se mi, že tam ten muž nepromlouval a že se ho nesnažily hrát holky. Ještě si myslím, že by byla potřeba jiná barva gumiček, protože v některých chvílích nebyly vidět.

Vanda (18)

Ocenila bych, že si vyhledaly knižní předlohy s touto problematikou. Bylo to modernější, z čehož mám smíšený pocity. Chápu, že to je, aby ukázaly, že ta problematika stále trvá, ale je to na mě až moc.

Kristýna

Představení se mi líbilo. Rozumím, proč se to téma rozhodly zpracovat. Byla to hezka ukáзка toho, jak to ženy v historii měly.

ms, TV, ET

VČERA JSME VIDĚLI...

... lektorku Annu Hrneckovou

... mezi představeními

... na dětském diskusním klubu

NAHLÉDLI JSME DO...

... DĚTSKÉHO DISKUSNÍHO KLUBU

Dnešní pojetí dětského diskusního klubu plynule navázalo na divadelní inscenace **Holky na zabít** a **Julie Royal**. Nejprve se děti rozdělily do skupin na základě toho, které barvy jsou jim spíš blízké a které vzdálené. Potom už přišla na řadu tematická otázka: Jaké vlastnosti by měla mít správná žena a správný muž? Děti měly ve skupinách nakreslit postavu, která byla z jedné poloviny mužem a z druhé ženou. Do každé části měly děti napsat ideální vlastnosti ženy a muže. Žena by podle účastníků měla být chytrá, krásná,

nepřecitlivělá, odpouštějící nebo sebepečující. Mezi žádané vlastnosti mužů patří: čistotný, vycvovaný, komunikativní a gentleman. Následně si každá skupina vybrala tři nejdůležitější vlastnosti, a nakonec jednu jedinou. Potom se měli zamyslet nad tím, jak by reagovali oni nebo společnost, pokud by osobě tato vlastnost chyběla. Žena by podle jedné skupiny měla být sebevědomá, protože její nejistota by byla nevýhodná. Muž by měl být komunikativní: „Protože když není, tak to našťve. Neřeší s tebou problémy, je s ním nuda a ty se ho musíš snažit rozluštit jako trezor, a to taky našťve.“ Pokud bychom tyto významné vlastnosti přiřadili k druhému pohlaví, co by se proměnilo? Muž by měl být cílevědomý, je to lepší. Kdyby byla cílevědomá žena, cílevědomostí by jí přibyla energie a zkrásněla by.

ms

VČERA JSME VIDĚLI...

Frkos

Holky na zabití

Julie Royal

ZAPSALI JSME...

... NA VEŘEJNÉ DISKUSI O 5. BLOKU

FRKOS, HOP-HOP, ZUŠ OSTROV

Závěrečnou veřejnou diskusi uvedl opět Jakub Hulák výzvou, aby studenti pojmenovali klady viděné inscenace. Tak farní stodolou zazněla ocenění: důraz na detaily (barevnost a černobílost, jakož i práce s loutkou ptáčeků), velký obdiv ke scénografii (zavěšené pruhy papíru, světla, zpracování koček pouze prostřednictvím dvou baterek na papíře), ale i vyspělý herecký projev v oblastech hlasu, výrazu a celkové múzičnosti hrajících dětí. Na druhou stranu však někteří diskutující zmiňovaly rezervy v jasnosti znakovosti barevných detailů pro rozlišení postav lidí, úpadku energie v posledním příběhu (dané zřejmě i značnou délkou inscenace samotné) či prozrazení pointy o létání hned v expozici představení. Objevila se i otázka, zda je předloha Pavla Kohouta vhodná pro daný věk. Avšak díky znalosti práce vedoucí soubory Ireny Konývkové je známo, že se na inscenaci pracuje i několik let, tudíž si děti připravuje pro budoucí osobní zkušenosti, které se zapojí do akce. Ema Zámečnicková doplnila informaci o úvahu zatěžkanosti celého tvaru onou černobílou poetikou a kostýmováním, což Aleš Bergman doplnil i o různorodost temporytmické práce v dopolední a odpolední repríze. Je vidět, že soubor stále hledá cestu ke konečné podobě práce, kdy si dal za cíl vytvořit představení pro malé děti.

Již beze STRESU zapsal poslední diskusi Josef Pekárek

HOLKY NA ZABITÍ, KAPŘI NA TALÍŘI, ZUŠ F. L. GASSMANN, MOST

Druhá diskusi se zabývala představením Holka na zabití. U diváků se setkala s úspěchem. Oceňována byla jednoduchost, kdy se soubor rozhodl nepoužívat téměř žádné rekvizity ani kulisy. Byla oceněna energie herců, která byla přisouzena i tomu, že téma bylo jejich a výstup byl naprosto věrohodný. Zajímavý byl ještě postřeh, že vyprávění působilo, jako by herci s tématem neměli současnou zkušenost, ale zkušenost z nedávné doby, a mohli o ní tedy vyprávět. Ačkoliv to bylo jedno z posledních představení letošní přehlídky, pozornost diváků během představení nepoklesla. Za výrazný moment byla označena první vražda kamarádky. Většinu diváků tento moment šokoval. O to také tvůrcům šlo, jak ostatně zaznělo bezprostředně od herečky po vykonaném činu - překvapit. Diskuse se shodla, že nejprve nikdo úplně nepochopil, proč k vraždě došlo, a že k většímu pochopení by pomohlo situaci bezprostředně před vraždou více vygradovat. I díky prvku vraždy někteří diváci považovali hru za absurdní, což se později v debatě upřesnilo a vyjasnilo - vražda byla pouze metaforou a představou skutečného činu. Závěrem bylo shrnuto a zdůrazněno, že představení nebylo o teenagerech, ale o dívkách a jejich světě.

Bez NERVOZITY zapsal Tomáš Větrovský

JULIE ROYAL, TVAROH(C)RY, HUDEBNĚ-DRAMATICKÉ CENTRUM GALIMATYÁŠ, ŠUMPERK

Na inscenaci bylo diskutujícími pochváleno především vybrané téma - jak společnost vnímá/la ženy v různých dobách a naopak, jak ženy vnímají/ly společnost. Chválu získala i neutrální scéna a kostýmy, i když se ozvalo, že „stejnokroj“ jde proti tomu, co se herečky snaží sdělit. Pozitivní dojmy směřovaly i k figurině, jenž ztvárňovala postavy mužů. Na druhé straně debatujícím vadila repetitivnost - viděli jsme několik stejných obrazů s jiným názvem. K výše zmiňované chvále tématu se objevila výtku, že téma je sice super, ale 90% představení ho pro diváky reálně neneslo. S tím se pojí i debata o knižních reáliích, kdy byla spousta věcí podána černobíle, nepřehledně, či nepřesně (zaznělo i slovní spojení „dezinterpretace příběhů“). Dalším otevřeným tématem byl smysl hry. S každým obrazem se zvyšoval „level“, ale obtížnost se nijak viditelně neměníla, a po každé úrovni zaznělo „game over“, i přesto se ale herečky posouvaly dál. Zároveň se polemizovalo nad zbytečností konce. „Představení se hereček jménem, jako hráček hry, mi přišlo jako krásná tečka a přišlo mi zbytečné pokračovat dál.“ Zaznělo závěrem a poslední letošní veřejná diskuze mohla skončit.

S vyšší mírou STRESU i NERVOZITY, než zbytek redakce, napsala Emilie Tomášková

VČERA JSME VIDĚLI...

Frkos

Frkos

Holky na zabítí

Holky na zabítí

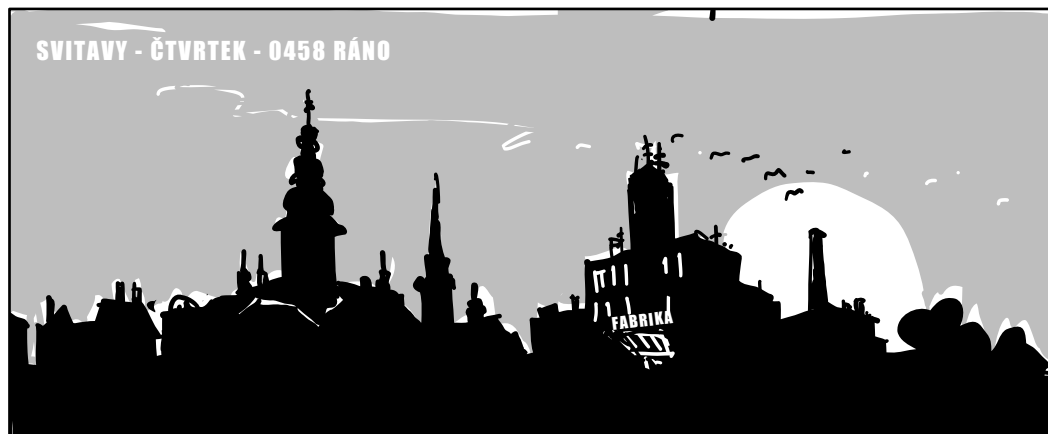
Julie Royal

Julie Royal

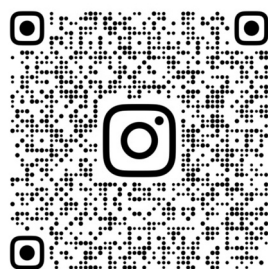
KOMIKS

SVÍTÁ

DENÍK DĚTSKÉ SCÉNY NA WEBU - DRAMA.CZ/DS

INSTAGRAM

@DETSKA_SCENA_SVITAVY

SEŠLO SE...

Někdejší redaktorka Deníku Dětské scény Veronika Rodová nám včera zaslala milý pozdrav s informací, že především byla úspěšně obhájena diplomová práce Jolany Rayové, *Analýza pedagogické činnosti v dětském divadelním souboru Tři boty Třebotov*. Jolana Rayová byla žákyně Františka Oplatka na ZŠ v Bechyni a recitátorka. My z redakce gratulujeme a přejeme si více takových analýz a podpůrných a inspirativních prací, ať náš obor může vzkvétat.

OCENĚNÍ...

Lektorský sbor v letošním 54. ročníku celostátní přehlídky dětského divadla Dětská scéna nominuje na mezidruhovou přehlídku Jiráskův Hronov inscenaci **Kowai desu** (soubor Mišmaš ze ZUŠ Turnov) a dále doporučuje inscenace **Peccatum parvum aneb napravování omylů** (soubor Kocouři, Lužánky - SVC Brno) a **To se může stát každému?!** (soubor Tři boty, ZŠ a MŠ Třebotov).

ODPOVĚĎ

Petr Kvíčala

PROGRAM DĚTSKÉ SCÉNY

8.30–12.00

semináře ABC

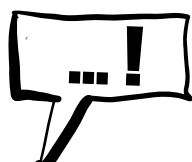
Fka

Fabrika Svitavy

ČTVRTEK 18. ČERVNA

Fka

DENÍK DĚTSKÉ SCÉNY - ČÍSLO 6.

Redakce: Josef Pekárek (šéfredaktor), Markéta Somolová, Tomáš Větrovský, Vojtěch Matějčíka (sociální sítě), Emílie Tomášková, Pavel Kocych (grafika a sazba) a Ivo Mičkal (foto). E-mail: denikdetskesceny@gmail.com. Tisk: DTP centrum Svitavy. Redakce sídlí ve 3. podlaží Fabriky Svitavy. Neprošlo jazykovou korekturou.

Uzávěrka čísla 6. - 17. června 2026 v 21:15. Náklad 70 ks.